

IV. 20 7.

APOSTOLICUS
HYBERNIÆ GIGAS
GIGANTEUS APOSTOLUS
DIVUS
PATRITIUS

Animarum Zelò, Vitæ Sanctimoniâ, Prodigiorum Excellentia

TER MAXIMUS,

Anniversaria Sancti Apostoli Luce

In Basilica B. V. MARIÆ Matris sinè Labe conceptæ
RR. PP. Hybernicæ Nationis, Ordinis S. FRANCISCI
Strictioris Observantiæ,

Consuetò Panegyricò pro Rostris celebratus

A

REVERENDO, ac DOCTISSIMO PATRE

P. JOSEPHO GIHL,

Societatis JESU, AA. LL. & Philosophiæ Doctore,
In Alma, Cæsarea, Regiâque Universitate Carolo-Ferdinandea
Pragensi, Ethices Professore Regio, Publico, ac Ordinario,
Concionatore Academico.

ANNO, quò sæculorum Gigas viam humane carnis ingressus est

M. DCC. XXIV. Mense Martio, Die XVII.

*****
VETERO-PRAGÆ,

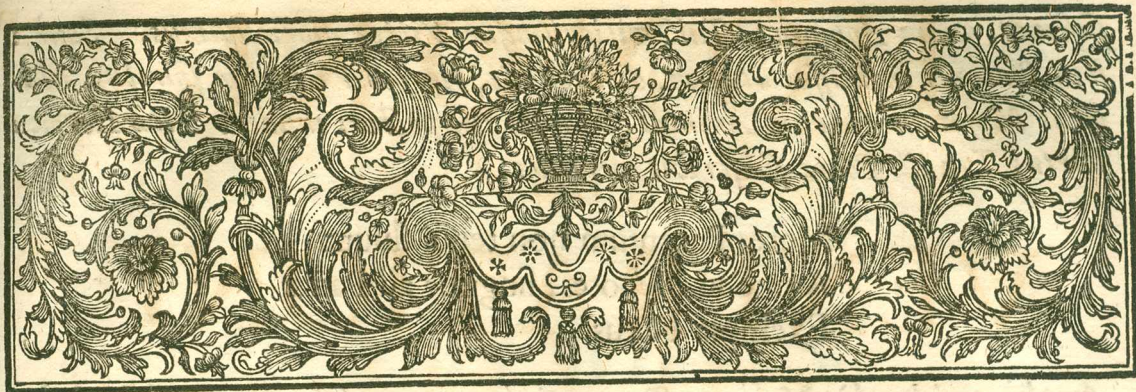
Typis Universitatis Carolo-Ferdinandæ in Collegio Societatis JESU ad S. Clementem.

HONORI,
AC
VENERATIONI
ILLUSTRISSIMI
DOMINI DOMINI
ULYSSES
MAXIMILIANI
Sacri Romani Imperii Comitis
BROUNE DE CAMUS,
Inclyti Regiminis Brouniani
CAPITANEI,
DOMINI DOMINI,
AC
PATRONI
Gratiosissimi.

ILLUSTRISIME S. R. I. COMES.

Domine Domine, ac Patrone
Gratiosissime.

Exarata jam in seculorum fastis, decantata per Gentium ora, & oras Illustrissimi Nominis, & Prosapiae Tuae (à centenis annis suam retrò derivantis originem) magnitudine; adhuc indefessa, adhuc vocalissima Excellentissimorum Decorum tuorum Fama, vocali tuba sua nos animavit, ut panegyricas hasce pagellas Gratiis Tuis ex asse faceremus vestigales Illustrissime Domine Domine Comes, Patrone Gratiosissime. Nec abs re: Cui enim congruentius deferatur Animarum Zelò, Vitæ Sanctimoniâ, Prodigiorum Excellentiâ Ter Maximus PATRITIUS, quàm Tibi, qui virtutum tuarum Eminentia supra obviam ceterorum eveheris sortem, & in summum assurgis fastigium? Cui aptius Apostolicus jungatur Gigas, quàm Tibi, qui quocunque pedem imprimis, Gigantea exprimis vestigia? scilicet: non decurris, nisi Heroum semitam; non calcas, nisi quæ Maximos solum susti-

*sustinet, viam Appiam; Tui, vitiorumque Victor gloriosissimus. Sanè :
si in Platonis incidisses aetatem, diceret ille, Heroos Victorum spiritus, Ma-
gnas Majorum tuorum Animas, Martio tuo pectori insidere : ità Heroica
Virtus Tua illi Poëta subscribit veritati :*

Mores Parentum non tenui fluunt
Amne in Nepotes, fingitur ad Patris
Exempla Natus.

*Amplius quidem hìc Majorum Tuorum inhereremus splendori; nisi Lucis hu-
jus meridies oculorum feriret aciem, in quem quoties se immiserit audaciùs,
graviùs vindice radio in pupilla sauciatur, & lacrymas in audacie penas fun-
dit pro sanguine. Sed neque Tuas (quibus omnium Tibi devincis studia, ob-
ligas obsequia, animos triumphas) clarissimas seu animi, seu corporis fusiore
elogio prosequimur dotes, nè verecundiae Tuae ruborem excutiamus, qui nun-
quam erubescis magis, quàm cum singulares prerogativae Tuae, quantumvis
pro merito impari, notantur Rubricà. Unam tamen silentiò involvere ne-
fas judicamus; haustam nimirum à Majoribus Tuis (nobilissimam hìc intel-
ligimus Geraldinorum familiam) Tibiq; agnatam Liberalitatem, quàm, ut
Illi Primi erant, qui D. FRANCISCI Seraphicam familiam in Hiberniam
evocârunt, munificentiam sublevârunt, fundatò primò Cœnobiò plùs quàm
Paterno affectu foverunt; ità & Tu Comes Illustrissime plena gratia-
rum, & beneficiorum in nos diffundis congiaria, confers dona, munera elar-
gis. Quam Tuam munificentiam dum humillimò reveremur animò; u-
nà in Gratitudinis Mnemosynon submissò homagiò presentem dedicamus
Panegyricum, unanimiter advoventes, ut Superi Tibi annos accumulent
annis, meritis premia, honores novis coronent honoribus, Tu verò Gratiis
Tuis perenniter foveas*

ILLUSTRISSIMO NOMINI TUO

Devotissimum

Conventum FF. Minorum
Hybernorum Praga.

PANEGYRICUS.

DUm giganteam PATRITII magnitudinem thau-
maturga sanctitate non modò altissimorum terræ culminum
vertices, verùm etiam ipsius Empyreï suprema transcenden-
tem fastigia, dignis hodie pro rostris celebrari decrevistis præ-
coniis, Inclyta militantis Ecclesiæ columnina, Patres Religiosis-
simi; succenserem penè favori vestro, qui me nullis Suadæ
lenocinantis instructum Sirenibus, nullis eloquentiæ stipatum
Gratiis, non Tullianâ imbutum ambrosiâ, non Hortensii aut Roscii seu floridâ,
seu hyblæâ enutritum facundiâ; sed sinè verborum succò marcidum, sinè eloqui
profluvio aridum, sinè sententiarum pondere Pythagoreum, candidò calculò jus-
serat esse Panegyristem; nisi apprimè in comperto haberem: linguam etiam in-
diserti Oratoris tum esse disertam maximè, cùm præ rerum magnitudine Harpo-
cratem induere, & ipsis dictionis auspiciis vix concepta in mentis gremio, vix
nata in gutturi thalamo, vix sonoris fasciis constricta in labio, suis in genethliis
præfocare cogitur verba; augustissimamque simul Patritianæ celsitudinis dignita-
tem non pati sumptuoso sese commendationis cultu, & bracteato verborum
apparatu extolli, quæ suo melius splendore illustris potenti magnetismò omnium
pupillas in amorem, omnium corda in sui rapit venerationem. Nimirum: qui
sua magnitudine domi nata eminet, non eget ampullatis alieni oris popysinis, aut
adscititiò calami adulantis sublimari auctariò. Neque fucatò comptarum lau-
dum calamistrò opus habet, qui veræ virtutis bellissimâ formâ, sinceræ sanctita-
tis miro fulgore, perpolitæ perfectionis decora inclarescit majestate. Nîl tenuis
arenula Olympi proceritatem, nîl exigua guttula Oceani immensitatem, nîl exilis
scintillula Solis adauget claritatem. Quisque est mensura sui. Non est proinde,
quod in illustria PATRITII encomia sollicitus, Atticis involutus noctibus, aut Cle-
antheo immerfus oleo, Ejus commendationem floridioris ingenii, stylivæ illece-
bris excolere, vel ad ludentis artis blandimenta composita voce laborem perora-
re; satis propria PATRITIUM extollit celsitudo, satis plùs quàm Ætnæis ani-
matus incendiis animarum zelus, satis eminentissima vitæ sanctimonia, satis pro-
digiorum excellentia, quibus sese Orbi, quâ patet, universo decumanum enco-
miorum Oetham, thaumatum Odyssæam, magnorum nominum Summarium, Cha-
ritum Regiam, Gratiarum Augustale, Seraphicæ sanctitatis Emporium, cœlestium
charissimum Gazophylacium, Gigantem denique exhibuit, sed Apostolicum: Apo-
stolum ostendit, sed Giganteum, summum inter Summates, primum inter Primo-
res, in augusto zeli, sanctimonie, prodigiorum tetragrammate Ter Maximum. Avo-
lent itaque, per me licet, Curtiorum pennæ, & alas Alexandræis addant Bucepha-
lis, quæis levius collimatas Martialis gloriæ attingant metas! è mortalium forte
hyperbolicis Plinii Trajanos efferant commentariis! exaggerato laudum genere
Catonis gesta prosequantur Latii monumenta! solum illum fortitudinis prototy-
pon, solum masculæ virtutis proclament portentum! magnanimos Agamemno-
nas, invictos Hectoras, dexterrimos Annibales, sexcentosque alios ad fastum us-
que extollant Veterum arrogantæ fasti, ut in hac atratæ sepis Umbria conssepulti

Claud. 3. de
Land. Stilic.

Manes illustrissimum apud Posteris gloriæ nanciscantur horoscopum, splendidissimam celebrent anastasin! omne etiam exotici palpi encomium fastigio nihil adjicit PATRITII, qui magnitudinis suæ argumentum habet nobilissimum: Seipsum. Erigant aurei etiam Oratores cœlatò periodorum artificiorum triumphales PATRITIO obeliscos! basim humi figunt, cœlum non tangunt, in metam ponuntur; PATRITII gloria cœlum implet, metam nescit: nil agent. Laureatos adornent arcus! defleunt hi in nihilum; inflexa est PATRITII constantia: nil proficiunt. Magnificas excitent statuas! obmutescunt; PATRITII prodigia non silent: nil celebrabunt; omnis etenim eloquentiæ pompa fit lacinia, in fumum fama evanescit, quando PATRITIUS in animis hominum pompa meliore triumphat, amplius suspicatur, augustius perennat, solusque ipse sibi dignus est panegyricus, & viva quædam ac disertissima laudum suarum imago.

Natus in
Monte. Mes-
singh. in vita.

Pace igitur vestra Patres Religiosissimi agam hodie sinè commendatione Laudatorem, sinè amplificatione Panegyristem; futurus eloquens non verborum selectu, sed rerum festivitate; facundus non sententiarum copiâ, sed materiæ amplitudine; disertus non concinnitate sermonis, sed præclarissimis PATRITII facinoribus, atque in facerrimo Indigete vestro Giganteum indigitabo Apostolum, Apostolicum venerabor Gigantem. Themate (itâ mihi blandior) neque Theonis dente corrodendo, neque Momi ore sugillando, neque Catonis virgâ censurando: non enim nisi sub Gigantis schemate proponere par est Eum, quem jam Grandem orbis suspexit, cum vix esse cœpit, & vel inter fascias coluit Maximum, quia Celsissimis non minorem, primoque in mundum ingressu elatissimorum montium capitibus insistentem.

Virg. Ecclæg.
4.

Proceritatis nihilominus latitavia non tam à corporis lacertis, quam ab excelsis animi desumam spiritibus; mensura siquidem magnitudinis animus, non corpus est. Tantò quisque major, quantò animosior, tantò sublimior, quantò gestorum eminentiâ illustrior. Tricubitale Nani tugurium despicit Ossæ, Pelliq; apicem, si incolam habeat animum cœlos calcantem. Mens alta humano in corpore decumana ilias est, pusillæ nucis clausâ putamine. Nec magnus ille censendus, qui præter turritam carnis molem aliud, quò grandescat, habeat nihil. Pumila est Gigantum proceritas, cui non magnanima mens, chara illa Deum soboles, magnum addiderit incrementum. Ingens est, qui virtute grandescit, quæ etiam atomum Alpius adæquat. Macste itaque animis oratio! accingere operi, gressum promove, urge propositum, & præstitutum annuæ venerationis pende vetigal! quod dum actum eo, Vos quibuscvis honorum titulis colendi AA. pro eo, quò in Sanctum hunc ardetis affectu, ad Eiusdem gloriam peroraturum favete. Sique patienti benevolentia vestra Magnitudinem PATRITII ad oculum minùs fecero manifestam; cogitate: Laconismi decempedâ non posse exæquari granditatem, quæ omnem dicendi facultatem altissimè transcendit; neque parem PATRITIO ascendere posse Suadam, quæ semper est pedissequa Maximorum.

Elogii diluculum sit umbra, lucis morticinum! laudis incunabulum caligo, Phœbi tumulus! Orationis aurora vespera, diei sandapila! paradoxum, aut novatæ prodigium eloquentiæ nemo censeat hoc dictionis auspicium: quandoquidem sterile etiam umbrarum silentium in fecundam nascentis facundiæ convertitur Lucinam: etiam exoculata obscuritas pro sobole parturit claritatem: etiam fuliginosa Ecclipsium Æthiopia illustri obstetricatur venustati. Neque enim candicantes astrorum pyropos acutâ quantumvis prædita pupillâ specularetur Uranie, nisi pullo vestitum peristromate cœlum, lucentes illas occidentis Solis revelaret reliquias. In tenebris dum nascuntur, noscuntur. Una igitur memoriæ recurat nox, & iu opaco hoc Cynthii sipario, ceu pellucido speculo, luce meridiana clariùs immensam perspicax intellectus acies in Apostolica PATRITII anima Gigantis intuebitur molem. Ad Pontificium evocatus Solium PATRITIUS, atque à Cœlestino ter coronato Ecclesiæ Capite & Trismegisto in Apostolum Hiberniæ destinatus, immensarum gentium salutem anhelans, à Vaticano limine ad oras Boreali plaustro circumfusas iter maturabat. & en! obtulerat sese, nocte abitus phosphorum antecedente, vigili, an sopito? nescio: (hoc scio: PATRITII zelus

zelus indormire nesciebat, nesciebat molli illaqueari somno) omnis illa, quas *Messing. in*
 pro æterni honore Numinis subiturus erat, ærumnarum congeries: & velut for- *vita.*
 tissimus aries æneum hujus Anaxarchi pectus fatigabat. plius quàm Herculea labo-
 rum moles oculos incurrebat: & instar Lilybæi hunc Enceladum premebat. Uni-
 versus periculorum hauriendorum ante conspectum fluebat Oceanus: & hunc
 Numantem mergere tentabat. Proh! *terribiles visu formæ, lethumque, laborque!* *Virg. 6. Æ-*
 quid tamen hic PATRITIUS? an hunc Oceanum formidavit, his rupibus cessit, *neid.*
 his impulsibus dejectus corruit Apostoli animus? imò verò: ut rupes rupi sue-
 vit resistere, ita PATRITII spiritus *grandis & fortis subvertens montes, & conterens* *3. Reg. 9.*
petras, latrantes procellas nesciit formidare. In petram induruit solidam & con- *v. 11.*
 cuti nesciam, quam nulli adversitatum, discriminumque fluctus prosternere: pe-
 tram excelsam & Olympo parem, cui nulli tempestatum turbines nocere: petram
 marpesiam, quam nullæ stygis machinæ subvertere: petram adamantinam, quam
 nulli furoris mallei frangere possunt & comminuere. Vidit, non inani ludentis
 & illudentis Morphei phantasmate, sed præ sagæ mentis diphtherâ integras Præsti-
 giatorum myriades, quas erat aggressurus; infestissima Idololatrarum agmina, qui-
 buscum comflicturus; innumeros hominum, dæmonumque furores, quibus se
 erat objecturus: & *induit se lorica sicut gigas*, ante prælia lauros metens, ante fe- *1. Mach. 3.*
 rales lituos lætum sibi accinens præana. Non Illum *v. 3.*

Marinæ torva licentiæ
 Imago terret, nec timor æquoris
 Enavigandus; nec protervis
 Ille frequens equitatus Euris;
 Sed contumaceis Æoliæ minas
 Irâmque Ponti spernit, & obvios
 Mundi furores irretorta
 Fronte subit, placidòque vultu.

Sarbiev. L.
2. Od. 21.

Aspexit integras densissimis crucibus confitas sylvas; & in his signis felicior Con-
 stantinus suas reponerat victorias, sua statuebat trophæa: conspirantibus in navigan-
 tium funera ventorum præliis, surgentibus ad cælorum assultum tumidis procellis,
 abyssalibus aquarum hiatibus obnoxia intuebatur maria; & per hæc freta sacratior
 Typhis decrevit enatare ad optimæ spei Promontorium, ad Insulas fortunatas, ad cœ-
 lestis Elisii ridentes ripas: telorum, saxorumque grandines adversum se spectabat
 emitti; & *irruit quasi Gigas*, ridens fragmenta silicium, & pusillas explodens cuspides, *Job. 16.*
 tantæ animæ è corporis Regia proturbandæ, minimè idoneas. Lustravit uno ferè
 intuitu, & minantes in cælum Caucasos, quos jam animò transcendit, cùm necdum
 pedibus scanderet: & glaciatas frigoris annosi sedes, quas calcavit, cùm necdum
 tangeret: & remotas ab Urbium Domina Hiberniæ plagas, quas peragravit, cùm
 necdum videret; *Exultavit enim ut gigas ad currendam viam* cœlis altior, orbe latior *Psal. 18.*
 PATRITII spiritus. Neget hic, qui potest, Gigantem PATRITIUM, modò
 negare possit spiritum plius quàm giganteum. Hoc enim verò est Gigantem sape-
 re: nil expavescere, & panicum ipsi Orco incutere terrorem. Tum Giganteus
 conspicitur animus, cùm nihil humile machinatur, cùm grandia aggreditur, cùm
 sublimia operatur. O! quæ lingua altissima quæque operantem PATRITII ani-
 mum dignè divulget, deprædicetque? quis Arpinates in omne obsequii genus præ-
 cipitem Apostoli zelum aut pari assequatur encomio, aut vivâ coràm inducat pro-
 fopopæiâ? hic hic ille fomes ignisque erat, qui flammæ subdebat jugiter, ut, cùm
 Proximi charitas oculos præstringeret, Ille in Vesuvium exardesceret; cùm Reli-
 gionis causâ Vindicem ingemisceret, Ille fulmina libraret; cùm veri Numinis ho-
 nor impeteretur, Ille tela & bella cogitaret. Hic hic stimulus calcæque erat, qui
 PATRITIUM urgebat perenniter, ut cùm malorum omnium opponeretur ilias,
 Ille superaret; cùm agglomerata calamitatum exurgerent portenta, Ille expu-
 gnaret; cùm decumani difficultatum acervarentur labores, Ille exantlaret. Nihil
 PATRITIUM præpedire, debellare nihil, nihil poterat enervare. Quemadmo-
 dum

dum enim ruenti ab alto fulmini nihil obstitit, quod non sternat, ac proterat; non turrita Regum palatia, quæ non dejiciat; non superbæ ædium pinnae, quas non concutiat; non validissima urbium mœnia, quæ non confringat; non porrecta in nubes castella, quæ non agat in ruinam: ita sanè giganteo PATRITII animo, invictoque zeli robori nihil adversabatur, quò non excelsior, validior, gloriosior evasisset. Citiùs torrenti magna vi aquarum furenti, ac obvia quæque prosterenti remoram objeceris, quàm zelo ad definitam votorum metam festinanti obicem opposuisses. Citiùs clausum terræ visceribus ignem, jamjamque erumpere propterantem superinjectis molibus, aut immixtis fluminum furoribus edomueris; quàm flammeum PATRITII genium in charitatis opera flagrantem sopire valuisses, aut præpedire. Exstruantur, Dædalo farore, novi & novi stratagematum labyrinthi! hic Theseus; obijciantur pullulanti hydræ capita! hic Hercules; opponantur perplexi difficultatum gordii! hic Macedo. Insultus omnis, omnis hostilis incurfio, armorumque panoplia PATRITII exacuit fortitudinem, furtitudo victoriam, victoria triumphum, triumphus gloriam peperit immortalem. En Apostolicum in PATRITIO Gigantem! en Giganteum Apostolum! Et profectò: si Gigas Apollinei siparii custodibus, veritatis pigmentariis, Mythologis Vir est, qui in terra consistens pugnet pro cælo, qui in ipsas fidereas Jovis arces impetuosus, saxa in nubes jaciatur, & Deorum catervam in fugam conjiciatur; PATRITIUM non per fabulam, sed in veritate arguo Gigantem: ut qui in Hibernia tale Diis gentium indixit bellum, quò non modò felicissimè totum Numinum profligavit exercitum; verum etiam augustò adorare homagiò Increatæ Majestatis sceptrum, & fasces, infascinatricem Circen coëgit idololatriam. Testantur hoc æquata solo delubra, succensa fana, subrutæ aræ, everfi tripodes, restincta holocausta, eliminati haruspices; suscitatur ex adverso Triuni DEO basilicæ, erecta sacra, consecrata in altarium colossos marmora, quæ in fixum gloriæ abièrunt monimentum, uti Cœlitum, ita PATRITII nomen celebratura; nam & lapides in vocales animantur Memnones, dum novò sanctimonix radiò afflati emolefcunt. Imò ipsa novæ artis magisteriò moles sapit saxea, ferroque domita durius ponit ingenium, dum eximix Religionis indicitur veneratio, ad quam Posteris etiam rude marmor erudit, mutusque lapis virtutis prodigiò linguæ exequitur officium. Si Gigas spiritus est, qui, dum angustis terræ coarctatur repagulis, vi facta, in apertum erumpit; qui montes & urbes trahit in ruinam, dum se ab imo erigit; qui integras sepelitur Regiones, dum ab inferis resurgit; rursus in PATRITIO Gigantem deprehendo: ut qui angustis unius urbis limitibus non contentus, velut spiritus carceris impatiens, in latissimos Hiberniæ sinus sese effudit: idque non sinè naturæ violentia, cui violentè resistere adeò amicum erat PATRITIO: quàm commune in seipsum piò odio desævire, quàm domesticum furentium populorum ferociam compescere, quàm familiare ipsas quandoque urbes comminatione evertere. Si Gigas cœli & terræ genitura est, cui nervos chalybe duriores terra contulerit; animam nobilissimam cœlum donarit; qui adeò sit cœlestis, ut nunquam desinat esse terrenus, & ita terrestis, ut simul perduret esse cœlicus; qui in terra gradiens cœlos incolat, humi decumbens nubes feriat; etiam PATRITIUS Gigantum generi adnumeretur, est necesse. Quid enim? si purissimam Illius, primæque innocentix flore decoram consideres animam: quidquid PATRITIUS terreni habuit, totum id in cœlum transit; sive rò virgineum ejus spectes corpus, cœlum in terras migravit. Nihil unquam hominis reperire erat in PATRITIO, adeò sibi mortuus in cœlo vivebat; & quantumvis hominem in se penè perdiderit, hominem tamen ad usque corporis deliquium nunquam non requirebat. Tam enim profundè cordi impressa erat Proximi salus: ut felicitatem Suam reponeret, aliis felicitatem attulisse. Nulla hic de amissa die Titi lacrymæ vocis habebant pondera, quando nulla sinè collato beneficio in æternitatis fastos visa est præterlabi. Felix calamitas, quæ PATRITII oculos subivit! in quos incurrisse primum adipisci fuit felicitatis gradum; nemini siquidem licuit permanere miserum, quem PATRITIUS efficere potuit felicem. Imò quacunque incedebat, ferrea miseriarum cedebat necessitas, & au-

rea Gratiarum succedebat felicitas. O! quanta Patritianæ eminentiæ celsitudo! quanta celsitudinis eminentia! Et ad hanc mox à primo tenerioris juventæ diluculo, ima aspernans, suâ non nisi ad summa quæque progenita, atque ad cælorum altitudinem evecta ferebatur indole; ibi limatioris sanctimonix initium aspiciatus, ubi terminum sibi alii præfixere. Non enim Ariadnæ filio per obvios virtutum tramites lentus ducebatur, sed per excentricos illustrium facinorum sinus, & præruptos heroicorum operum colles concito gressu properavit. Vitæ perfectioris semita aliis ardua, & in cautes inhorrescens, Ipsi florulento constratum cespitem præstium, & tersus sinè salebra videbatur callis: in quo indefessâ plantâ decurrebat Olympia Græciæ ludis gloriosiora. Excesserat PATRITII animus tenerorum artuum compagem, in angusto augustus, in arcto vastus, in ipso velut exortu diem evolvens, in aurora explicans meridiem, in tenui maximæ virtutis proferens documentum. Quid enim aliud ille zeli sanctioris in Juvene stimulus? quid illa gloriæ divinæ propagandæ fames? quid morum gravitas? quid verborum pondus? quid animi candor? ille nimirum, qui pulchrâ verecundiâ purpuratus ruborem indixit vitii: ut levius ad verbum hinc expalleceret; illinc cum nive adulta, quæ rubere solet, veterana virtute erubesceret? quid in sui quadantenus depopulationem ardor? effusa repetito flagellorum ictu cruoris fluente? ferreis vinculis implexi artus? sub rigido Jove Scythicæ, sub accenso Syrio Lybicæ ardoris in se provocatæ injuriæ? quid assidua in cælum missa precum jacula? quid perfrequentes ecstases? quid mentis in Deum absorptæ raptus? quid, inquam, hæc Orbi comprobant aliud, nisi: quod supra viros Juvenis virtute excreverit, atque annos quos cum aliis nanciscabatur communes, nativa sua in omnem virtutem promptitudine, cælestium ardore supra mortalium metam siapte elevaret? Sic sic in pueritia sapuit PATRITIUS, adultâ jam à cunis sanctimoniâ sui dissimilis, quia viro provento, Gigantique simillimus. O! nobilissimam. O! clarissimam! O! pretiosissimam progeniem! frustra te Aurelia jactas Juliô, quando aurea Mater plumbeum, quia Civibus gravissimum peperisti filium; frustra crudelissimi Agrippina Neronis, Cornelia Tiberii, Olympia Alexandri, Alcmena Herculis! felicioris Maternitatis prærogativam cede *Concessæ*! Sola namque hæc successuris ut innotescat sæculis digna est, quæ PATRITIUM, talem, tantumque Orbi concessit, genuitque: à quo profapia splendorem, Majores gloriam, sanguis ornamentum caperet nobilissimum. Si verò teneri anni hanc spirabant sanctitatem, quid non maturior ætas? non commemoro singula excellentissimarum virtutum decora, nè in immensum excrecere cogatur oratio; unum dico: virtutes PATRITIUS omnes ad miraculum excoluit, omnes PATRITIUM sinè exemplo excoluere: nec tamen Eum sic ornabant, quin ab Ejus vita pulchrius ornarentur. Aliud non erat PATRITIUS quàm sanctitas, aliud non fuit sanctitas quàm PATRITIUS. Cave ergo Orbis magnum deinceps nominare PATRITIUM, quem eminentissima vitæ sanctimonia non magnô impendiô effecit Maximum! Juvenem *Glottia* appellare metue, quem cana in prætexta virtus virorum Maximorum meritis insignivit! utrique ut consulas, Gigantem pronuntia, & dixisti omnia! Neque absque rationum momentis. Si etenim è sententia omnium Gigas ille, qui sinè Plutonis galea sit insuperabilis, sinè Jovis fulmine formidabilis; cui Calebi comparati sint locustæ, collati Heciores formicæ; qui urbes expugnet, nec vim muris adhibeat; Reges captivet, nec compedes injiciat; Regna subigat, nec barbaros sub jugum mittat; qui maris dominus sit sinè classe, populorum victor sinè milite, Rex sinè satellitio, Imperator sinè ostro; PATRITIUM jure optimo affirmo Gigantem. Possem hic Provincias enumerare, calculare Metropoles, cumulare Urbes, quas inermis Christo subegit, sed sinè illata clade; possem Regum, Dynastarumque recensere capita, quæ dulci fidei, legumque jugo subjecit, sed sinè inflicto pudore; possem copiosas adducere Insulas, quas verè errantes reti Apostolico cæpit, sed sinè ablata libertate; dicerem Ullidiam, & Dalaradium, Midiam & Lageniam, Memmoniam & Euboniam, Manniam & Calregiam, aliasque aditas Aquiloni plagas; nominarem Ædingos; & Leogarios coronatos Idolomaniæ Telamones; recenserem Satrapas & Toparchas, capitales perfidiæ architectos:

Matris D.
Patritii no-
men.

Locus in quo
natus est Pa-
tritius.

In vita.
1. Reg. 10.

In vita.

Silim.

In vita.

Etos : nisi de Giganteo tanti Apostoli spiritu & gestis indubius , ad exhibendam jam etiam corporis ejus molem , Gigantum proceritate haudquaquam minorem festinare. Huc acutiores Argi ! dispicite ! huc Rhadamanthi ! decidite ! an non Gigas PATRITIUS , qui immanem Gigantem sæculò integrò suis decumbentem in cineribus , ceu Phœnicem de sepulchro vivum erexit , cui sanè supereminuit *ab humero & sursum* , dum eum salutaribus undis lustraturus , manum suam illius capiti superimposuit ? an non Gigas PATRITIUS , quem toto suo ambitu , Ohe ! quàm amplo ! capere non potuit Hibernia ? Cujus vel unico denti includendo ædificata est Basilica , hodiedum illustri *Ecclesie dentis PATRITIANI* insignis nomenclaturâ ? umbra tamen hæc omnia . Solem inducamus ! idipsum itaque ut fiat clarissimum : vos ego apello Præstigiatorum Primpili , Averni Propago , succenturiatæ stygio Alastori Legiones , fidei à PATRITIO Hiberniæ sedibus illatæ Hostes acerrimi , filiorum tanti Patris Persecutores crudelissimi ! edicite ! quo manuum robore , qua frontis specie effrontes acies vestras perculerit , vicerit , profligârit PATRITIUS ? vestram hic AA. requiro attentionem ; dùmque PATRITII proceritatem corporis coràm ostento ; vos ex pollice metimini Gigantem . Papæ ! quæ fatalia animo obversantur profilientium undique flammaram phœnomena ? qui funesti in Mulciberi Lemno prognati occurrant ignes ? iterùmne novam meditata Vulcaniam rediviva Neronis crudelitas , excussam è trabali furoris tæda redanimat flammam ? iterùmne fatuo ignium errantium caligans nomine Herostrati impietas è ventilatæ facis favillis probrosa resuscitat busta ? plùs quàm Vatinianò incensa odiò ardet *Dalaradia* adversus *Ullidiam* . Flammas spargit , rogos accumulat . Proh ! quæ scintilla tanti origo incendii ? hem ! inauditum naturæ portentum ! non improba Herostrati fax , non depascens Neronis titio , sed frigidus aquæ humor hos focos suscitavit . Vix enim *Ullidiæ* Inquilinos sacro lustravit fonte PATRITIUS ; & illicò infamia *Dalaradiorum* pectora infernalibus flammis exarsère ; vix Christo hos agnos genuit ; & sinè mora gregem innocuum crudeli rabie , apertòque rictu lupi ferocissimi , toto agmine , horrido Eumenidum apparatu invasère . Vah ! facinus execrandum ! scelus dirum ! horridum ! detestabile ! quid tamen in hac periculò plena alea magnus tot filiorum Pater PATRITIUS ? quo aggere exundantem hostium furorem frænavit ? qua vi repressit ? quo robore hos Orci laverniones , hos Proserpinæ nepotes castigavit ? enimverò nullis Apostolus noster opus habebat mæniis , nullis catapultis , nullis auxiliaribus copiis . Unus ille *in se cuncta arma , viròsque gerebat* . Ipse unus in arenam prodiit , & erat exercitus ; stetit , & aeneus erat murus ; pectus opposuit , & impenetrabilis erat clypeus ; voce increpuit , & tonabat ; crucem manu ostendit , & fulminabat ; *Gigantèa formâ* spectabilem sese exhibuit , flammæ ab oculis & ore jaculatus : & universas Adversariorum phalanges in fugam egit , vicit , profligavit . Quin postliminiò ejuratâ proterviâ lustricis sacri lavacri undis emaculatas , crucis labaro succenturiavit , in Christi Strategos inauktoravit , veritati Evangelicæ & victricem innectere lauream , & herbam porrigere laureatam coëgit . O ! triumphalem pompam nulla unquam oblivione incinerandam ! non ego ultrà Scipionem inter Carthaginis rudera ; non Julium detriumphata inter Capitolia ; non ad Cannas demirror Annibalem , non in campis Marathoniiis Miltiadem ; unum stupeo PATRITIUM , cui idem erat auspicari pugnam , & coronare ; videre , & vincere . Gloriosiore certè triumpho : quàm dum per instrata cadaverum morticinis crudelitatis theatra inambulat Tyrannis : quandoquidem gloriosius efflorescunt incruentæ palmæ , quas proprius Victoris sudor irrigat , quàm quos cruor deviçti , aut fulmineus per vulnera cædèsque provocat acinaces . Expunge jam jactabunda Antiquitas architectante gloria inaratam erecto in Julii suppedaneum colosso epigraphen : *veni , vidi , vici* ! damnavit moras PATRITIUS , quas ut triumphis suis Charitum maritaret ternarium , ambivit Cæsar : unum PATRITIO ut vinceret , venire suffecit , & mox albicantem Heroum pressit semitam , mox victor gloriosus calcavit Galaxiam . Tu verò age hic livor invade ! PATRITIUM nega Gigantem ! nîl proficies ! despumantis oris insaniam crisis damnabit æquissima ; quando vel ipsi hostes specie humana testantur majorem , sublimiorem , excelsiorem .

Quis
verò

verò jam, cui auribus hæc insonant, posthac miretur; etiam plus quàm humani roboris à Gigante PATRITIO edita esse argumenta? exsurge buccinatrix fama! vocali tuba è mundo mundum convoca! audiat coractatus, compactusque in Basilicam orbis universus thaumaturgam Gigantis virtutem, & prono poplite PATRITIUM etiam prodigiorum excellentiâ, veneretur Maximum! naturæ Dominus tributariam ab elementis exegit fidelitatem, & omnium obsequia vel solo nutu extorsit. Imperavit: & Tellus non amplius stataria, ancillabatur. Modò enim grandes assurrexit in montes, modò profundas detumuit in valles; modò campi defluxère in stagna, modò flumina abierunt in arida; modò in opimum thesaurariæ penûs spoliū eructavit obryzum; modò in samentis regionis saturitatem Cereale protrusit munus. Aqua signò crucis in melleum densatur liquorem, ut infirmæ Nutrici amaram mortis memoriam reddat dulciorem; furibundæ quoris unda limites licentiùs egressa, tribus PATRITII digitis, velut Neptuni Tridente coërcita, claustrum, legesque religiose servare edocetur. Quid de Aëre dicam? quoties ad percellendos obstinatos Gentilium animos, ipso meridie, attonitò Phœbò, orbi inductæ tenebræ? induxit PATRITIUS: quoties horribili tonitru, serenò cælò reboantia evocata fulmina? evocavit veri Jovis armiger PATRITIUS: quoties ventorum ac tempestatum refrænata furia? frænavit Sacratior Æolus PATRITIUS: quoties ope dæmonum toti Regioni incubantes Cimmeriæ, ipsis etiam Veneficis formidabiles, dissipata? dissipavit filius Lucis PATRITIUS. Quid magis activum, quid indomitum magis Igne? passus tamen est & hic naturæ Libertus indolem suam alterari à PATRITIO, cùm glaciati fluminis segmenta titionum instar in paradoxam composuit pyram, & in luculentissimum excrescere incendium, itaque Ætneos Hesperiae vortices in Boreali spectari fecit Britannia; néve altum deinceps saperet generosum istud & procerax elementum: etiam de cælo contra hostes se dimittere coëgit aquæ instar in terram depluentis. Quanta vis! quantum robur! quanta potentia! an non hic meritò exclamet Curtius, suumque de Alexandro revocet gnatonismum; ad Imperium PATRITII natura leges suas immutavit? quando mirabile dictu! unda parit flammam & inauditò matrimonii vinculo ignis aquæ foederatur? Facile AA. in eam hic delaberer opinionem, ut in PATRITIUM universum propè Exodum portentis compendiantem, Moyses, thaumaturgi illius cui elementa omnia obedirent Dei digiti, spiritum transmigrasse arbitraret; nisi probè nôssem: & metempsychosim inane Vetustatis esse commentum; & Laetis suam Regionem oculis duntaxat à Moysè conspectam, Irlandiam verò ab Apostolico Gigante nostro sexaginta insuper annorum incolatu honoratam, proscripserat novercali furoris idolomannici barbarie, salvificæ fidei legibus excultam, saluberrimis disciplinis imbutam, è nefandarum superstitionum Universalitate, in omnigenæ virtutis scholam, è sceleratorum facinorum area, in admirandæ Sanctitatis orchæstram, è dæmonum domicilio, infamq; Deorum Pantheo in Insulam Sanctorum transformatam. Caduceò tamen thaumaturgò destitutus non fuit PATRITIUS, quali Ducem illum Israëlitis præditum Sacri Codicis revelant oracula; baculum JESU intelligo, ab ipso cælo sibi submissum: quem quocunq; flectebat, quacunque gyra bat, illac thaumata velut quodam illigata fascinò celerrimis pedibus catervatim sequebantur. Ad ejus quippe attactum gloriosa metamorphosi arenæ in saxa, saxa in serum, serum in marmor, marmor in undas, undæ in favum, capulares Seneciones, & decrepita filicernia, exutis senilibus rugis, in juvenes Adonides, deformes Therfitæ in formosos Narcissos, lippientes Tiresiarum pupillæ in Soles abiêre. Et quis omnia enumeret? citiùs arenam maris ad calculum deducet artifex Theophrasti solertia; citiùs Solis radios sedula discriminabit Palamedis dexteritas; citiùs Oceanum in stillicidia distinguet ingeniosa Xenocratis industria; citiùs astrorum faces opticus Thaletis complectetur oculus: quàm singula à PATRITIO & legitimo judicio probata, & magnitudine præcipua, & gloriâ multò illustrissima patrata portenta aut oratio prosequatur, aut pagina exhibeat. Huc modò Sarmatici Horatii Lyra! huc dulcisona chelys! eja! animare! & thaumaturgæ PATRITII applaude dexteræ:

Illam impotentum exercitus imbrium

Insana aquarum rumpere prælia,

Undas, refringentemque flammam,

Attoniti pavet ira mundi.

Cedant

Sparsum in
vita.

Curt. de Alex.
Ovid. Me-
tam.

In Vita.

Sarbiev. K.
2. Od.

Toties de-
mones pro-
pulsavit.
ex vita.

Ex vita.

Cedant jam PATRITIO magnæ illæ umbræ, non corpora ; magnæ larvæ, non animæ ! cedat immanis Goliath, quem pusillus filix prostravit ; infamis Isbibenob, quem tenuis acies examinavit ; nec Arba Pater Enaqui in censum veniat, quem parva manus delevit ; nec miser ille Tityus, quem vulturis rostrum ad infamiam verberavit ! Solus PATRITIUS is Gigas est, qui cum vinci non potest, nec jam haberet aliud in orbe, quod vinceret : *vicies novies arma in inferos movit*, & toties de illis triumphales retulit adareas. Hic sanè omnem eorum famam tumulat, qui, etiam per fabulam, heroicum sibi nomen peperere. Semel ab inferis suam retraxit Eurydicen Orpheus, semel Theseum Alcides ; PATRITIUS tres supra tricenos mortales Orco eripuit, è mæsta tenebrofi sepulchri nocte in lætum vitæ meridiem, inerum lætitæ diem revocavit, tumulos in thalamos convertit. Sed jactabit fortasse suum Milonem Cratona, qui taurum humeris ad metam ferre didicit ? præferret suum Gigantem Ecclesia, qui infinita propè hominum millia in Christi sinum deportavit : quid excellentius ? cantabunt suum Agathonem Athenæ de lupis & tigribus, apris & leonibus victorem ? auteponet suum PATRITIUM Irrlandia hominum & dæmonum, naturæ, & Sui Ipsius detriumphatorem : quid gloriosius ? celebrabit Lybia Antæum vires à terræ contactu sibi mutuantem ? laudabit Hibernia Apostolum robur giganteum è cælo haurientem : quid augustius ? adeò omnem Gigantum extinguit gloriam, qui nihil unquam minus, plus semper egit Gigante. Tempera igitur imposterum fastui Orbis ! neque quos suspexisti hæcenus, extolle Gigantes ! nanescent ad PATRITII fastigium, & in pumiliones detumescunt, minoresque statim advertuntur Maximi, si PATRITIO conferantur.

Ex vita.

At enim ! qui tantus naturæ, ipsiusque Libitinæ exstitit triumphator, fisa mortis telò vitæ telâ, Athleticis defunctus agonibus, tandem ultimo coronatur agone, & in urna quiescit. Quin potiùs cursus Apostolici terminum cæli ambitu circumscribit, & post diuturnum in Circo maximo curriculum, in interminabilis gloriæ metam incurrit. Quiesceret hic pariter ad PATRITII sarcophagum delassata Suada mea, animamque ageret, spiritu jamjam in lingua palpitante, in extremis constitutus panegyricus ; nisi PATRITII urna in novum Gigantæ magnitudinis effoderetur monumentum. En ! occiduus etiam PATRITIUS supra astra, flammantesque siderum globos caput protendit, tam grandis ! etiam jacens rutilos firmamenti orbes contingit, tam exporrectus ! dubitas ? fidem adstruit, assensum evincit tot cæli linguis coruscans PATRITII tumulus, quod collucentibus stellis illustrare redditur Apostoli funus. O ! quanta vel in exiguo loculo PATRITII est magnitudo, quam ad mortis falcem occiduam tellus non potest capere, nisi astra quoque occupet, ipsumque tumulo inferat cælum. Scilicet : cui angusta est terra, cæli patent angustalia. Sic Ter Maximos colit Empyreum. Absunt ab hoc tumulo fatales Cupressi, Manium umbracula, Umbrarum stativa, Silentium proscenia, sed secundiora frondescunt insignia, dum *Religionis zelo* inarcescibilis palma ; *vita sanctitati* incorrupta cedrus ; *prodigiorum excellentiæ* perennatura laurus in perpetuum tributariæ deputantur. Absunt tristes Præficarum nœniæ, tragica Pollinctorum lamenta : dum cœlicâ harmoniâ Sacratiori Hiberniæ Cytharædo Ætherei Chorauli, Empyrei parentant Phonasçi. Absunt Mausolæis cæteris inquilinæ aliàs tenebræ, spissa concretæ caligine nocturnæ umbræ ; dum occasus insciam PATRITII lucem non tremulæ funeralium nitedulæ, non scintillantes lampadum stellulæ, non noctiluci cereorum asterisci, sed jugis post obitum diei declarat amœnitas, & æternaturam huic Irrlandiæ Soli gratulantur claritatem.

Ex vita.

Ex vita.

Atque ad hunc immensum splendoris ortum lubens occido Oratorum umbra. Hic Calpe, hic Abila ! non plus ultra ! dum igitur nil ampliùs par Gigantæ majestati tuæ O ! PATRITI facerrime humilis mea inter myricas serpens dicere potest eloquentia ; se ad Aram gloriæ tuæ dicit, dicatque Victimam.

D I X I.

